खावसाने वाखातः। उपह्रतं रथन्तरिमत्यनुवाको मनुः
पृथिव्या दत्यत्र वाखातः। देवं विहिरदं द्यावापृथिवीत्यनुवाकदयं अग्रीभ आद्धातीत्यनुवाकमध्ये एतदुँवैना
मासुर आसीदित्येतसाञ्चाख्यानात्पूर्वत्र व्याख्यातं। तच्छं
चारित्यनुवाको देवा व यज्ञस्य स्वगाकर्त्तारमित्यनुवाकस्य
मध्ये एतावता हैनमा भवतीत्येतसाद्वाच्यादृध्यं व्याख्यातः।
आष्यायस्वेत्यनुवाकस्वसमीप एवाधा मिधुनलायेत्येतसादृध्यं
व्याख्यातः। उपह्रतमित्यनुवाको तत्त्वेव व्याख्यातः।
वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हाईं निवार्यन्।
पुमर्थास्यतुरादेचादिद्यातीर्थमहेश्वरः॥

दति श्रीमद्राजाधिराजराजपरमेश्वरश्रीवीरवुक्तभूपालमा-माज्यधुरन्थरेण माधवामात्येन विर्चिते माधवीये वेदार्घप्रकाभे यज्ञीह्यणे त्तीयकाण्डे पञ्चमप्रपाठकः॥ ०॥

-शिकार समाप्तय पश्चमः प्रपाठकः। । ह । इति

त्याद्य एकाद्यभेष्वज्ञी वा एवं इत्याच व्याव्याताः। धा

अरानमिर्वानेत्यम् वर्षे वर्षे वर्षे वर्षे वर्षे वर्षे

विभिन्न वज्ञ व्याव्यक्तिव्यव्यावः विभिन्न वज्ञतात् वा-

व्यासः। प्रशिव्यम्पाकः चनुपा वा एते एतापापक्षन

व्यान्यातः। विविध्ये द्वान्युव पति अन्यव्यं न्यूनिराऽन-

वाकार अवस्ति, नियुलकार व्यवतीकात्र व्याकार्ता प्रवापत

न सहैतानीत्सार्थ केत्रीयन्यामिन्यामिन वा एते हता-